

— Slovenska Šolska Matica v Ljubljani, Komenskega ulica št. 19. Našim gg. poverjenikom in poverjenicam ter vsem učiteljskim! Prišlo je tako rekoč že v navado, da izhajajo publikacije Slovenske Šolske Matice vsako leto z veliko zamudo, to je vselej po preteku nekaj mesecev, ko je leto, za katero so bile knjige izdane, že zdavnaj preteklo. Nujna potreba je, da se v tem pogledu napravi red in se v bodoče držimo točno društvenih pravil. Po § 5. teh pravil je plačati vsakoletno članarino najkasneje do konca meseca junija vsakega leta. V sled navedenega se obračamo do vseh svojih gg. poverjenikov in poverjenic z vljudno prošnjo, da pobero članarino za l. 1930. že sedaj ob razdeljevanju knjig za lasko leto. Enkratni izdatek 30 Din za troje takih knjig, kot so n. pr. knjige za l. 1929., je tako malenkosten da ga bo prav lahko utrpel sleherni član učiteljskega stanu. Morja da bi se dalo plačevanje olajšati tudi na ta način, da bi matični člani plačevali članarino pri svojem sreskem učiteljskem društvu v mesečnih obrokih, recimo za l. 1930. po 10 Din dne 1. aprila, 1. maja in 1. junija in zadeva bi bila še tekom tekočega šolskega leta urejena! Za leto izjemoma pričakujemo, da nam dostavijo gg. poverjeniki in poverjenice članske sezname in članarino najkasneje do 15. septembra. Ker pade velik del časa do tega roka v dobo velikih počitnic, zato prosimo gg. poverjenike in poverjenice, da uredijo zadevo s člani Šolske Matice, kakor zgoraj povedano. Že do konca tekočega šolskega leta. Opozorjamo izrecno še na to, da smatramo za člana samo tistega, ki pravočasno izpolni svoje obveznosti napram Matici. Zamudnike ne bomo šteli za člane v nobenem slučaju in bodo vsem tem novoizšle publikacije v kolikor jih bo seveda še dobili, na razpolago samo proti določenim knjižarniškimi cenam ki so razvidne n. pr. letos v seznamu knjig na koncu »Zbornika« za l. 1929. — Odbor.

Oblike kemično čisti, barva, plisira in lika tovarna JOS. REICH.

RISALNA ORODJA kupite najbolje pri Fr. P. ZAJEC, optik Ljubljana, Stari trg 9.

Stanovska organizacija UJU iz društev:

Vabilo
 = UČITELJSKO DRUŠTVO ZA SREZ LASKO bo zborovalo v soboto, dne 5. aprila 1930. ob 8. uri dopoldne v osnovni šoli na Zidanem mostu. Na dnevnem redu je poleg običajnih točk strokovno predavanje o gojitvi cvetic, ki bo posebno zanimalo naše tovarišice. — Odbor.

= NOVOMEŠKO UČITELJSKO DRUŠTVO bo zborovalo v soboto 5. aprila 1930. ob 10. uri dopoldne na deški osnovni šoli v Novem mestu. Poleg običajnosti sta na dnevnem redu še referata tov. Tinca Rodičeve o gospodinskem nadaljevalnem šolstvu in tov. Ivana Kržišnika o kmetijskem nadaljevalnem šolstvu. Če bo pripušča čas, nam bo še tov. France Zkovec podal nekoliko zanimivih smernic, kako si zasigurati uspeh v šoli. Računam na polnoštevilno udeležbo.
 Predsednik.

= SLOVENJGRAŠKO UČIT. DRUŠTVO bo zborovalo v soboto, dne 5. aprila t. l. ob 9. uri dopoldne v III. a razredu slovenjgraške osnovne šole po sledečem dnevnem redu: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Dopisi. 3. Referat tovarišice Dulerjeve o Flerčetu »Naši prvi čitanki«. 4. »Ali šola preveč zahteva od otrok.« (Tov. Mrovlje in tovarišica Gobec). 5. Raznoterosti.

= PTUJSKO UČITELJSKO DRUŠTVO bo zborovalo v ponedeljek, dne 7. aprila t. l. v Ptuj v risalnici Mladike. Dnevni red obsega za zborovanja predpisane točke. Razširjen bo z referatom tov. Hasla o petju.
 Odbor.

Poslano. In druga plat zvona?

Lasko, 13. marca 1930.
 Članek z naslovom »Proračun in druge zadeve mestne občine Laško, priobčen v 23. št. »Jutra« dne 29. januarja 1930., v katerem so predmet — lahko rečemo, dokaj oporečne kritike tudi šolska bremena in število učiteljsva (zaradi stanarja), naj služita v odgovor naslednji corrigendum in pripadajoči komentar:
 1. Trditve — čez: »Samo dva razreda imata nad 40 otrok, vsi ostali pa komaj 30 do 40, pa še to samo na papirju — se glede »cikajočega« dostavka: »pa še to samo na papirju — zavrača kot neistinita, tembolj, ker se s takimi predračunji, javno vrženimi med občane, izpostavljajo razmere na šoli v nekako

luč koruptivnega stanja. Povedano bodi, da krije številčno zasedbo razredov § 51. novega drž. zakona o narodnih šolah.

2. Isto velja glede učiteljskih moči, o katerih trdi dopisnik, da jih je vsaj troje preveč. Li želi avtor dopisa morda namigavati, da je prosvetna uprava v točki učiteljskih nameščenj v Laškem nekaj zagrešila, kar nemara ni v skladu s šolskim zakonom? — ali, da so mu vsaj tri nevsedečne učne moči očino na poti — in in torej odveč?! Pojasnjujemo mu, da tvori merilo za določitev števila učnih moči in paralel vsakoletni začetni brojni stalež učencev, ki pa se jih seveda ne da z mehničnim dividiranjem tako razdeliti, da bi dobil vsak razrednik na vsaki stopnji povsem enako število otrok. Mogoče bi znal ta problem izvesti gospod dopisnik? Zakon in pa mi razredniki — ne.

3. Lahko se trdi, da spadajo proračuni laške šole med razmeroma zelo pičle, tako da jih je prosvetna uprava že dvakrat zaporedoma zvišala — in ne morda znižala. Casopisni besednik ekonomske nevolje v laški občini učiteljsva torej nikakor ni mogel ustreči s tonom in načinom, kakor je bil očitek neznanosti šolskih bremen serviran javnosti, — tembolj, ker v vsaj banovini in menda še čez ni bilo konstatirani niti enega slučnega novinarskega primera. Da se učiteljsvo ne bi moglo čutili prizadeto, bi bilo lahko ostalo edino-le pri lokalni kritiki in občinski seji, kakor so to drugi napravili; te pravice ne more sp. občinskemu odboru seveda nikoli kratiti. Zeleni pa bi od nekaterih merodajnih činiteljev vendarle in vsakekor nekoliko več dokazov resnične dobrohotnosti. Boli nas namreč maršikaj.

Pišev očitek neznanosti šolskih — t. j. izrecno in ravno šolskih bremen se nekako slabo rima z dejstvom, da je občina Laško smatrala baš letos, ko so občinske blagajne splošno udarjene s pezo nenadejane soobčestitve po teh nesrečnih učiteljskih stanarjih, v zvezi vsemu za blagajniško-možno, postavili v proračun za leto 1930. tudi izredno postavko 50.000 Din za prenovitev bivše nemške šole, odnosno občinske hiše šte. 122. Javna tajnost je, da je dotično poslopje desigirano za ponovno oživotvorenje laške posebne mestne osnovne šole, dasi je le malo ljudi, ki se pripoznavajo k istini potrebi in presančnosti te akcije; saj bi imela nova šola zasukrat eksistentne predpogoje komaj za dvorazrednico — v primeri s sedanjo lepo sedem-razrednico. Evidentno pa je tudi, da je matična A-šola zunanjeno renovacija še bolj nujno potrebna, nego B-šola.

V svrhu propagande za navedeni nekako gosposko-ekskluzivistični mestni načrt je dopisniku seveda vsako prikladno sredstvo dobrodošlo, ergo tudi to, da je treba proglasiti med občani sedanjo šolo in baje preatetivno njeno učiteljsvo za kamen spotike z ozirom na dvočno »neznanost«, resp. znanost.

Teom poslednjega decenija je izvedla laška šola — in to na osnovi povsem privatne učiteljske inicijative — že dokaj lepih (službenih in izvenšlužbenih) prosvetnih akcij; med drugim je n. pr. ustanovila javno knjižnico, ki jo učne moči brez izjeme stalno uporabljajo; s pogumom je šola pokazala uspehe svojega dela opetovano na znotraj in na zunan; pod vodstvom svojega učiteljsva je stopala pred občinstvo leto za letom s toli odlično uspešni mladinskih produkcijami, pestrimi prireditvami ter narodno-patriotičnimi proslavami, kakor jih ne doživlja kmalu kak kraj; saj je šlo prvoletno glavnemu inicijatorju in aranžerju (t. j. sedanjemu upravitelju) v poprevratnih letih (osobito do leta 1927.) resno za to, da z elitno prirediteljsko sliavnostmi, predstavami, skrbno gojenim prvovrstnim peštem itd. — paralizira globoko ukorenjenimi predsodki med še mnogimi nemško-orientiranimi Laškani — čez, da slovenska šola ne bo mogla nikdar prav tekmovali z bivšo nemško glede korajže za javne nastope, t. j. glede zunanje reprezentacije, sposobnosti in delavoljnosti učiteljsva ter običaj uspehov. Počrtilo pa se je takrat razbiti tudi to gloriolo čedenli »spominov. Seveda nekoga dopisnika skoro nikdar nismo videli in ne vidimo med posebniki teh prosvetnih in narodno-patriotičnih svečanosti, dasi bi bilo prav umestno, ogledati si vsaš šolsko, učiteljsko in mladinsko delo (v interesu pravilne sodbe) tudi pobliže in od svetlih strani, ne pa samo od negativnih in neprijateljskih.

Sedanja skupna šola ima torej prav častno desetletje za sabo. In kaj ji je v nagrado namejevo? — Nekemu šibkemu številcu v svoji domiljski zelo močnih — a šoli malo prijaznih ljudi — (pograbčih s taktično dobrodoletnostjo za ugodno in oportuno priliko slabe volje pri prebivalstvu v pogledu učiteljskih stanarjev etc.) se je iz razlogov in sorazlogov, ki niso šele od danes — in ki jih je napram našemu prav dobremu pregledu zakulisne situacije nemogoče maskirati, — velikodušno zahotelo, jo kratkoma ločiti in razdvojiti. No — saj je tudi Krapnu zadostovalna ena sama silna roka, da je dvignil svojo nerodno kobilico s tovornim vred — ter jo prenesel dvorni kočiji s pota! Sicer pa dotičnih 50.000 Din sploh ne more tangirati neznanosti občinskih finančnih bremen; — kaj šel!

4. Navedeni članek — plus oni v »Jutru« z dne 12. marca t. l., ki je poln maliciozne ironije, — je izzval povod, potrebo in priliko, da lahko enkrat tudi mi povemo to in ono, kar nam ne prija na razmerah. Omembe vredno je n. pr., da je laško učiteljsvo skrajno miroljubno, da ni nadležno nikomur, ne odriva nikogar od sklade, se ne vsiljuje nikjer, tiho prenaša žaltave razmere in neprijetnosti svoje stanovske usode, živi rezervirano, solidno, trezno in skromno, ne povzroča prav nikakih nepriklj in Laškonom in ne okoličanom ter se briga prav za prav edinele za svoje dolžnosti, pred vsem želeč vse dobro šoli, mladini in narodu. Zato se pa tudi ne pusti papirkčani, persiflirati, žaliti, zapostavljati in poniževati od prav nikogar.

Z malenkostnimi izjemami se je udeleževalo tekom raznih dob v vseh mogočih izvenšlužbenih koristnih vidikih in smerih (incl. v številnih društvih) ter imajo posamezniki med njim po 20 in še več let narodnega in kulturnega dela za sabo — a v zvezi vsemu se ni našel v Laškem še nikdar kak izvenšlužski dopisnik (izvenšaj G. Z. . .), ki bi imel tudi za žrtev učiteljsva in za prej navedene tepe laške prireditve kako dobro in priznatno besedo. Skoro nobena notica, ki se je vobče kdaj nanašala na šolo ali zlasti še na kako učno moč, še ni bila dosihdob brez — žela ali kakega »škorpijona med rožami.

Iz subjektivnega duševnega vidika nekaterih tuksajnih dopisnikov ni vredno idealno ter nesebično šolsko in učiteljsko delo niti počenega groša. Še sulci pod mostom, — kadar se drstijo, nadalje divji pračiči, (včasih celo kake ostarjiske čenče) — so v Laškem prej deležni časopisne pozornosti, nego najlepši pojavi prosvetnega dela, bodisi kakršnega že. Koliko permanentnih in slučajnih avtorjev participira na lovorjevem vencu navedenih žurnalističnih zaslug, nam kajpak ne more biti točno znano. Javno pa je seveda, da učiteljsvo radi njihove nenaklonjenosti ne pretaka solz, — ker ve vsaj to, da stoji za njimi razmeroma malo simpatizerjev — in ker lahko opazuje, kako okrog njih polagoma kopneva plast obžalovancev. Sola na srečo ni tako osamljena, da bi lahko bilo to v veselje in oporo neki pobožni želji — ter ima mnogo — mnogo več ljudi na svoji strani, nego je morda gotovim osebam ljubo. Tudi stijaen obisk

(in druge okolnosti) povodom poslednje prireditve 12. januarja t. l. je to ponovno prav živo pokazal. Lahko se reče, da je do 90% vseh občanov in faranov, ki dajo učiteljsvu in šoli vsaj mir, če že več ne. Konstatiramo hkrati, da so neke osebe s težko-prebavljivimi lastnostmi — posmodile in vpepile v Laškem že več kot enega idealista (šolske in izvenšlužske stanovske pripadnosti), ki je zaradi razočaranj postal mrtev za družabno, društveno, prosvetno in javno življenje. Le s koprivami po njem — po učitelju(i) — kadar in kjer je količjak prilika za to; — sigurno bo potem dosti rajši in s tem večjim veseljem »delal«! Tisto izjavajoče, ponižajoče, porogljivo in diskreditujoče okrvkavanje s curki sarkazma na vse strani in če možno po vsakomur, ki se slepo ne priznava k neki nezdravi interesni atmosferi, kakršna se je pri nas razpasla, je tipično za zunanje obojeltje, ki karakterizira naš mali Jeriho že par let sem. Mi (podpisani) smo prvi, ki javno odklanjamo take metode — in čedalje več glasnikov je v kraju, ki jih postajajo istotako siti.

Po vojni so prišli tudi po slovenski pokrajini v modo čisto posebni vidiki za vršitev takozv. »narodnega dela«, ki pa se niso nič kaj idealno strinjali z interesi srčne kulture, treznosti, notranjega prebujevanja, prosvitljevanja in duševnega požlajtnevanja v poštev prihajajočih širih mas našega ljudstva. Dolžnosti podrobneja in nedonoznega narodnega dela so se jele šrom domovine odrinjati in prepučati skoro izključno nižje stoječim, šibko situiranim, kakorkoli odvisnim in za vsakdanji kruh se borečim osebam. Precejšnji del višje-stoječih inteligentnih in drugih plasti pa se je začel vse preveč vlnajati slabostim nestrepnega politikovanja izgovarjajoče se vtisih tudi na dekorum svojega družabnega položaja!

Učitelju(i)ci? — Temu se seveda od te strani še v sanjah ni pripoznavalo prava, da bi smel istotako čuvati in paziti na svojo avtoriteto.

Da se pokrije lastna komodnost gotovih (osobito v zlate čase povojnega pšeničnega klasja neozdravljivo zaljubljenih) — slojev, je bilo treba in je treba kajpada neprestano s prstom kazati v prvi vrsti na učiteljsvo — čez: Čujte školniki — le med narod! Vi ste polkicani, bitii apostoli naših edinozveličavnih ljudskih programov. — Vi ste kakor ustvarjeni za to, da regulirate z nami vred svoje dnevno politično pripritanje vsakikrat po najnovejših številkah in signalnih geslih naših vodilnih glasil! — Vi ste desigirani za misijonarje naših pravovernih evangelijev, za kolporterje naših nezmojljivih »pastirskih listov«, za fanfariste in naše bandersonočel! — Vi ste izvoljeni, prosvetno porvani in že eo ipso naprej izbrani širokim narodnim masam za naše podrobne šarže, blagovestnike, Mesije! Mi — gospodje — namreč nismo določeni za taka dela, ki ne neso nikakih dohodkov in drugih koristi; pač pa spada to v dolžnostno sfero učiteljsva! To je vendar jano! Čemu vas pa prav za prav imamo? Svirajte, igrajte i pevajte! Bodite harlekin in glumači! — Prirežite društvenemu blagajniku in plebsu — (kakor je to od gotove strani na tihem mišljeno!) — v uteho in radost zaljubljene Talijade, plehke komedije, literarno-piškave burke, posili-humoristične Hanswurst-nastope za Silvestrove večere in druge prilike, odrake prizore za ljudski krohot in kratak ša itd. — samo da bo narod vesel — in zadovoljen z vami in nami, t. j. oni del naroda, ki je »naš« in ki ne potrebuje samo kruha, ampak tudi iger, smeha in zabave — in ki po vsej pravici zasluži, da mu vi školniki ustvarjate take »prosvetne možnosti«, da bo lahko po mili volji rajal, pil, plesal in se razvedril; — saj nam vendar pomaga držati naše pozicije!

Res je, da skoro vse povojni deceniji je učiteljsvo na komando in pritisk raznih menjajočih se oblastnikov in pobornikov sezijske politike trtilo svoj prosti čas, svoje najbolje sile in najlepše ideale ponekod izključno za neka, kar je bilo v modi le od danes do jutri, t. j. za fantome posameznih diletičanskih politikov — za njih papirnathe stavbe, fata morgane in iluzije — za njih pretjne in minljive pokrete brez zmožnosti ukoreninjenja v narodu ter brez vsakršne etične ali trajno-kulturne koristi zanj, z eno besedo: za tzv. mačkinje zlato.

Vprašati bi se dalo svedoke prošlih dni, li nismo tudi v Laškem tiste čase dovolj pridno oskrbeli dotičnemu delu ljudstva za veselje, zabavo, muziko, ples in dirindaj? Li nismo tudi takrat dovolj »pjexviii. in svirali«? Mogoče je bil že dopisnik kdaj teh »dobrotvorstev« deležen? Li nismo v onih dneh tudi dokaj pridno komedijantili ter eksercirali, i za i pred kulisami? (vsaj nekateriki izmed nas?) Na žalost so se ravno vodilni gosposje največkrat pogrešali med onimi, kojim je vse to veljalo. Kako pa da se ni to ne takrat in ne kasneje umelo ceniti? Za nos vlečene žrtve se prej ali slej sigurno izpametujejo. Posledica je po navadi: »Ohlajenje za vse skupaj, za osebe in za stvari«! Pa tudi postarali smo se odtile posamezniki in zresuli, hvala Bogu! Stevilna razočaranja v vrstah slov. učiteljsva so rodila skoro vseobče izmordanja. Tudi drugod in ne samo pri nas. Saj so izostali javnim nameščencem od strani bivših politikov vsi honorarji zlatih obežanj. Nekateri izmed slednjih pa so znali operirati celo z — grožnjami. Ali nemara tudi v Laškem? O — kajpada! Zato prepučamo malikovavsko zaverovanost do takih ljudi: — osebam, k imajo manj ponosa nego mi.

Kaj pa določbe prosvetnih zakonov? Prav nič ni bilo tam pisano o navedenih variantah bivšega »narodnega prosvetljanja«! Kar se pa tice novega državnega zakona o narodnih šolah, predvideva isti za učiteljsvo sicer mnogo narodnega dela (komedijantskega seveda nel), ker opredeljujejo šš tovrstno udeleževanje kot vseskozi solidno, resno, trajno, dalekosežno ter v istini kulturno-izobraževalno. Veljati pa mora seveda vsemu narodu (a la S. K. J.) in ne samo posameznim staro-partijsko orientiranim slojem.

Ta pravce so poedin idealisti laškega učiteljskega zbora začeli smatrati za pravilen že pred leti. Seveda — skupina nam tako »naklonjenih« ljudi, ki vedri pod dežniki »Jutrovih« dopisnikov, se v svoji zakrnjenosti bržkone do smrti ne bo mogla sprijazniti z njim.

6. In še nekaj (kar je učiteljsvu menda sopomagalo pri padcu v nemilost v oči gg. člankarjev) bi bilo danes dobro povedati. V Laškem so namreč omizja, iz katerih se je občutljivejši del učiteljsva jel polagoma umikati — dokler se ni naposled sploh umaknil. In zakaj? Kdo za božjo voljo naj prenaša neskladnost večnih zbadljivk na rovaš našega (navidežno toli obilnega!) prostega časa? kdo neosnovane očitke zaradi že omenjene točke »narodno delo«, ki ga baje vse prepilčo vršimo? — kdo naj stalno in še povrh dobrodušno prebavlja sploh razne neprijetne glose ali kakorkoli mišljene degradujoče pišice, ki veljajo našemu stanu? Nikdar pa še nismo doživeli, da bi ta ali oni član družbe blagovolji povzdignili svoj dobrohotni glas v prilog izboljšanju naših gmotnih prilik! Ali smo mar res z našim stanom v Laškem še za 100 let nazaj? — Ali mi — ali pa osebe s takimi neljubimi vršinami? Kaj bo bolj točno?

Laško učiteljsvo je toliko taktno, da respektira vse soobčane, se ne vlika v nikake tuje stanovske zadeve in privatne razmere, pusti živeti vsakega po svoje, želeč za sebe istotako

Najboljše in najcenejše
OLJE zoper prah
 kakor tudi
ŠOLSKE GOBE
 nudi
ORIENT, D. Z. O. Z.
 LJUBLJANA, Dunajska cesta 14

samo le eno: ljubelega miru. Našega mišljenja je tudi mnogo drugega mešanstva, ki čedalje težje prenaša zastrupljenost tukajšnjih lokalnih razmer. Na žalost je namreč vsepovodno slišati, da menda ni zlepa naji družabno bolj klaverno razbitega in diskreditiranega kraja, nego je Laško.

7. Na silno slab in ogorčen odmev je tudi naletela zares »groba« beseda člankarja z dne 29. januarja na naslov primorskih učiteljev, ki so se dopisniku deloma že primerno oddolžili v »Učiteljskem Tovarišu«. Mogoče je momentano, ko je naša država poleg domače nadprodukcije na učnih močeh sprejela v službo povrh še dokaj primorskih učiteljev-beguncev, res preveč učiteljsva na razpolago, toda na drugi strani kažejo dnevni znaki, da trpi Slovenija ne samo sedaj, ampak celo že nekaj let sem i na vzporedni nadlogi nadprodukcije raznih potrebnih in nepotrebnih, dostikrat zelo netaktnih podčestljskih dopisnikov, ki sicer ne obtežujejo občinskih proračunov, pač pa polnijo predale naših ljubih slov. listov (kadar jim primanjkuje korektnih dnevnih snovi) — često s prav ničevimi in piškavimi novicami, v domiljski seveda, da vršijo s tem kolosalno, poiztrovalno, idealno in nad vse dragoceno »narodno delo«, ki mu gre na vsak način Nobelova nagrada in strmeče občudovanje že na zemlji, po smrti pa najmanj — občinski spomenik. Med njimi bodo tu pa tam menda tudi kaki mogočnjaki, ki mislijo, da lahko delijo po mili dopisovski volji poljubne in žaljive lekcije na vse strani. Ako bi se nekateri izmed navedenih blagovoliti v svrhu olajšilne razbremenitve Slovenije istotako odločiti od novo in lepo domovino v Južni Srbiji, event. tudi v Albaniji ali Prokletiji, bi to naši banovini sigurno ne povzročilo prav nitake uime. Besede mičejo, vzgledi vlečejo; — in še to: kakor se v gord kriči, tako se navadno — nazaj glasi!

Avtorju dopisov z dne 29. jan. in 12. marca t. l. — pa najsi bo kdor že, — priporočamo, da si natakne odsihdob z a nas — vsaj eno rokavico. Za dopolnjujoči par se bodo sčasoma zglasili besede še kaki drugi — ranjenci. Danes samo toliko v njegov album za — zlate črke.

8. Končno še pripomnimo, da bo učiteljski zbor umel izvajati — že treba — prav energične konsekvence z ozirom na neprijateljsko sapo, s katero operirajo proti njemu Jutrovi dopisniki — incl. njihov intimnejši krog vernikov — de dalj časa.

Pišce, nakame in glose — ki se kujejo zoper nas v in izven časopisja, se vodijo v evidenci.

Dragi javni nameščenc — osobito učitelju(i)ca) — dosti si v teh-le poprevratnih letih pretrpel na socijalni degradaciji, na ponižanju in razhajenju ter na prijetnem samopremaganju vzpričo neprestanih »Damoklejevih mečev«, s kojimi so te držali v šabo razni opasni strankarski teroristi; — dosti je bilo drugega denuncianstva in gorja vsled službenih premetavanj — in na časi je že, da smeš enkrat s sproštenim ponosom pokazati svoj odpor — ter se postaviti po robu napram vsakomur, kdor bi še p. o. 6. januarju 1929. hotel napram tebi praktičirati s poskusi starih in prosljnih metod. Danes? — Danes nam je čast; služiti edinole Nj. Vel. kralju, njegovim zakonom ter vsemu njegovemu troednemu, milemu in dragemu narodu; — v ostalem pa prav nikomur drugemu več!

- SAPIENTI SATI!
 Kislinger Juro s. p. — Benko Vekoslav s. p. — Drobnik Antonija s. p. — Stegenšek Josipina s. p. — Jerie Milko s. p. — Mayer Ernest s. p. — Kubica Bogomila s. p. — Kotnik Josip s. p. — Bobek Marija s. p. — Potočnik Svoja s. p. — Gruden Franc s. p. — Koderman Milena s. p. — Kocjan Avgusta s. p. — Zitnik Maks s. p.

Nove knjige.

— k »Vezilja«. »Vezilja« mjesečnik za ručni rad, broj 2. za mesec februar. U listu se nalaze uzorci stolnjaka, zastora, pokrivača za okrugli stol, postolnjaka, jastuka, zaslonia i t. d. Posebno treba istaći pažnju koju »Vezilja« posvećuje narodnom našem vezivu, pa donosi u slici garnituru za krevet u narodnom stilu, garnituru za južinu ukrašenu vezom pokrstice po motivima iz Dalmacije. List se naručuje kod uprave »Vezilja«, Zagreb, Samostanska 2/I. a pretplata mu je za tri mjeseca 30 Din. Pretplatnice »Zenskog Lista« dobiju »Vezilju« uz cijenu od 20 Din za tri mjeseca.

MALI OGLASI

Mali oglasi, ki služijo v posredovanju in socialni namene običajno, vsake besede 30 par, Najmanjši tiskani Din 5.—

Posečajte hotel Mariborski dvor, Andrej Oset — kopalnice, klubove, sobe, prenočišča, garaže.

Solski upravitelj v Laverci pri Ljubljani proda po prav nizkih cenah najnovejše nizke vrtnice (grmčiči), prvovrstne velikocvetne gladijole krasnih barv in izvrsten natiški fižol rumenih strokov brez žil z imenom »Moslinec«.

18 Din likanje moške, damske obleke. Gg. čitateljem in čitateljem se za likanje, čiščenje, popravljanje tudi obračanja garderobe priporoča: Wallet Express, Ljubljana Stari trg 19.

Najboljši dohodek obema Učit. domovoma je, ako vse potrebščine naročate le potom Učit. poslovalnice.

Priporočamo Vam
PUCH KOLESA
 ki so vedno najboljša!
 Dobe se po solidni ceni, tudi na obroke, le pri tvrdki
IGN. VOK
LJUBLJANA — NOVO MESTO

Relikan
 Zaloga barv, tušev in radirk
GÜNTHER WAGNER, WIEN X./1.
 Povsod na zalogi. Tiskovine na zahtevo.

Primerna ter koristna darila so samo
Gritzner in Adler
 šivalni stroj in kolo ter pisalni stroj URANIA. Najboljši material in lepa oprema samo pri
JOSIP PETELINC, LJUBLJANA
 Telefon 2913 blizu Prešernovega spomenika. Telefon 2913
 Za šolo in učiteljsvo poseben popust.